

Zvončkarji se uče stenografije

Zadnjič smo začeli znak *s*. Naučili smo se ga pisati v začetku, sredini, pa deloma tudi na koncu besede. *S* ima pa še svojo posebnost, ki se je bomo danes učili.

Če je prejšnji znak na desno zaokrožen, pišemo *s* na koncu besede z obrnjenim *s*-om, ki ga imenujemo obratni *s*. Namesto da bi *s* izpisali, ga pred znaki, ki so na desno zaokroženi, obrnemo.

Do zdaj poznamo sledeče na desno zaokrožene znake: *b*, *m*, *n*, *nj*, *mn*, *l* in *lj*.

Pišemo: *bas*, *mas*, *das*, *nas*, *njas*, *mnas*, *las*.

b, b, b, m, m, n, n, nj, nj, mn, mn, l, l, lj, lj

Tudi samoglasnik *e* izpustimo pri znakih, ki so na desno zaokroženi, če mu sledi na koncu *s*. Na primer: *nebs* (namesto *nebes*), *dans* (danes), *ls* (les), *ms* (mes), *ds* (des), *njs* (njes), *mns* (mnes).

nebs, dans, ls, ms, ds, njs, mns

Če je za *s*-om še samoglasnik, moram *s* izpisati. Ravno tako *s* na koncu besede izpišemo pri vseh drugih znakih, ki niso na desno zaokroženi. Na primer: *lase*, *me-sa*, *nese*, *Desa*, *res*, *pes*, *kes*.

lase, mesa, nese, Desa, res, pes, kes

Vzemimo še dva nova znaka, to sta *g* in *v*.

g je srednji znak, podoben *p*-ju, samo da črta ne pade ravno na osnovnico, ampak se na levo zaokroži. Na primer: *g*, *ga*, *gad*, *peg*, *pega*, *njega*.

g, ga, gad, peg, pega, njega

Črka *v* ima v stenografiji dva znaka, začetni in srednji *v*. Če rabimo *v* v začetku besede, pišemo začetni *v*, če ga pa rabimo v sredini ali na koncu besede, pa pišemo srednji *v*.

Začetni *v* je srednji znak in je na glavo postavljeni *g*. Podoben je *b*-ju, samo da se ne začne z navpično črto kakor *b*, ampak se na levo zaokroži. Na primer: *v*, *va*, *vam*, *vas*, *val*, *veda*, *vek*.

v, va, vam, vas, val, veda, vek

Srednji *v* je mali znak in se piše v sredini ali na koncu besede. Kakor ne smemo nikdar rabiti začetnega *v* v sredi ali na koncu besede, tako ne smemo rabiti srednjega *v* v začetku besede. Srednji *v* je ravno tako velik kakor *s* in je ravno tako pentlja, samo da je obrnjena, torej *s*, ki stoji na glavi in ima zapotezo. Zapoteza mora biti, sicer se lahko zamenja z obratnim *s*-om. Na primer: *eve*, ne vem (nikalnica se vedno združi z naslednjo besedo, zato se piše mali *v*), *neveden*, *lev*, *leva*, *navada*, *kava*, *lava*, *Sava*.

eve, neveden, lev, lava, Sava

neveden, lev, lava, Sava

Združi se tudi s predstoječim samoznakom: *bi se*, da *bi se*, ne da *bi se*, da *se*, ni *se*, nisem *se*, sem *se*, bode *se*, ne bode *se*, bodem *se*, ne bodem *se*.

Samoznaki:

se (povratni zaimek) pišemo samo *s*, samoglasnik *e* izpustimo. Piše se vedno skupaj s prednjo besedo in če se konča beseda z desno zaokroženim znakom, pišemo obratni *s*. Ker se naslanja na prednjo besedo, jo imenujemo naslonico, n. pr.: *se*, *kesa se*, *pelje se*, *dere se*, *veka se*, *led se*, *med se*.

Da ločimo *danes* od *dan se*, pišemo *danes* z obratnim *s*, *dan se* pa s izpišemo.

Prav tako razločujemo *nas* in *nase*, *nas* pišemo z obratnim *s*, *nase* pa s izpišemo.

Sebe pišemo *se* na osnovnici, končnico *be* izpustimo.

Debilo slov pišemo začetni *v* na nadčrti, vse naslonice pripišemo. Na primer: Slovan, slovenski (*i* izpustimo), slovar, slovesen, sloves (slovs).

nego pišemo *neg* na osnovnici (*o* izpustimo).

vedno pišemo *ved* na osnovnici (*no* izpustimo).

njegov pišemo *njev* na osnovnici (*go* izpustimo).

sva pišemo začetni *v* ojačen na nadčrti (*va*).

sva bila pišemo začetni *v* ojačen na nadčrti in z *la* vezemo.

g, no, ko, lo, so, b, b:

b, lb, alb, b, , , ,

b, ab, lb, alb, ; b:

l, o; , : , ; , ;

l, lo, lo, l, lo, l,

l, ll, l, , , ,

Vaja: Slovesen dan. Slovar berem. Kesa se. Danes mama pere. Vesela sem. Les pelje. Njeja ni, pa ga ni. Vara sebe, ne vas. Mama vaga les. Nisem njegove vere. Ali velja, kar sem rekel. Nevednega se dela. Dan se dela. Slovan sem. Verjamem, da bi nas varal. Nade ga varajo.

ca, a, b, m, no

lo, ll, h, lo, - , -

ll, ll, - lo, - b-

ll, ll, e, - , -

l, lo, n, v, - , -

b, - lo, b, - , - ll

ll, lo, a, - , - ll

Piši na stenografijo: Ni vedela, kam beseda meri. Ne ve nobene mere. Ni rekla ne bev ne mev. Ne verjamem, da bi se ded danes peljal. Gad ni kamen. Sebe kara. Kam bega ded. Marjan se ni bal gada. Ne maram vas varati. Nase meri. Ne da bi se, bode se, ampak, nego, Slovan, slovesen, sem, nisem, ako, nisem bil, moram, ker, nisem se, moram se, njegov, sva, sva bila, mora, bodem, Srb, da bi se.

Danilo Gorinšek

Naša trobojka

Prvo-modro: kot v nebo
čestokrat se zastrmimo,
tak poglede svoje vse
v domovino zdaj uprimo!

Drugo-belo: kot kristal
čist ves v soncu se svetlika,
tak naj svetla v srcu bo
Jugoslavija velika!

Tretje-rdeče: kakor kri,
za svobodni dom prelita,
vselej v srcih naj gori
nam ljubezen vekovita!